

Den Europæiske Unions Tidende

L 95

Dansk udgave

Retsforskrifter

56. årgang

5. april 2013

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 311/2013 af 3. april 2013 om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 over for importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af silicium afsendt fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej 1

- ★ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 312/2013 af 31. januar 2013 om berigtigelse af den ungarske udgave af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne ⁽¹⁾ 8

- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 313/2013 af 4. april 2013 om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: overgangsretningslinjer (ændringer til IFRS 10, 11 og 12) ⁽¹⁾ 9

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 314/2013 af 4. april 2013 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 17

Pris: 3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFGØRELSE

2013/167/EU:

- ★ **Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 3. april 2013 om ændring af bilag I til beslutning 2004/211/EF for så vidt angår oplysningerne om Mexico i listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra import til Unionen af levende dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien er tilladt (meddelt under nummer C(2013) 1794) ⁽¹⁾.....** 19

2013/168/EU:

- ★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 20. marts 2013 om ophævelse af afgørelse ECB/2011/4 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den irske stat, ECB/2011/10 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den portugisiske stat, ECB/2012/32 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik og ECB/2012/34 om midlertidige ændringer af reglerne for belånbar sikkerhed denomineret i udenlandsk valuta (ECB/2013/5)** 21

2013/169/EU:

- ★ **Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 20. marts 2013 om reglerne for anvendelsen af udækkede statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer (ECB/2013/6)** 22

RETNINGSLINJER

2013/170/EU:

- ★ **Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 20. marts 2013 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 (ECB/2013/4)** 23

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 311/2013

af 3. april 2013

om udvidelse af den endelige antidumpingtold, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 over for importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina, til også at omfatte importen af silicium afsendt fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 13,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

foranstaltninger« eller »de oprindelige foranstaltninger«, og den undersøgelse, der førte til de foranstaltninger, som blev indført ved den oprindelige forordning, benævnes i det følgende »den oprindelige undersøgelse«.

1.2. Anmodning

- (2) Den 15. maj 2012 modtog Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en anmodning i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 3, om en undersøgelse af den mulige omgåelse af antidumpingforanstaltningerne over for importen af silicium med oprindelse i Kina og om at gøre import af silicium afsendt fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej, til genstand for registrering.
- (3) Anmodningen blev indgivet af Euroalliages (ferrolegeringsindustriens forbindelsesudvalg) (»ansøgeren«) på vegne af producenter, der tegner sig for 100 % af produktionen af silicium i Unionen.

1. SAGSFORLØB

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 ⁽²⁾ (»den oprindelige forordning«) indførte Rådet en endelig antidumpingtold på 19 % på importen af silicium med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) for alle andre virksomheder end den, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i nævnte forordning, på baggrund af en udløbsundersøgelse og en delvis interimundersøgelse af de foranstaltninger, der indførtes ved Rådets forordning (EF) nr. 398/2004 ⁽³⁾. Den oprindelige forordning opretholdt også tolden, som blev udvidet i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 42/2007 ⁽⁴⁾ til også at omfatte importen af silicium afsendt fra Republikken Korea, uanset om varen er angivet med oprindelse i Republikken Korea eller ej. De foranstaltninger, der blev indført ved den oprindelige forordning, benævnes i det følgende »de gældende

- (4) Ansøgeren anførte, at der ikke er nogen reel produktion af silicium i Taiwan, og anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser for, at der skete en betydelig ændring i handelsmønstret efter indførelsen af de gældende foranstaltninger, for så vidt angår eksporten fra Kina og Taiwan til Unionen, for hvilken der ikke er nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af de gældende foranstaltninger. Denne ændring skyldtes angiveligt omladning af silicium med oprindelse i Kina via Taiwan til Unionen.
- (5) Desuden anførte ansøgeren, at beviserne tydede på, at de afhjælpende virkninger af de gældende foranstaltninger blev undergravet, både i henseende til mængde og pris. Det fremgik af beviserne, at den øgede import fra Taiwan fandt sted til priser under den ikkeskadevoldende pris, der blev fastsat i den oprindelige undersøgelse. Endelig var der bevis for, at priserne på silicium afsendt fra Taiwan var dumpingpriser i forhold til den normale værdi, der tidligere er fastsat for den pågældende vare i den oprindelige undersøgelse.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 131 af 29.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 66 af 4.3.2004, s. 15.

⁽⁴⁾ EUT L 13 af 19.1.2007, s. 1.

1.3. Indledning

- (6) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige umiddelbare beviser til at indlede en undersøgelse i henhold til artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i grundforordningen, og den iværksatte derfor en undersøgelse ved forordning (EU) nr. 596/2012⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »indledningsforordningen«) af den mulige omgæelse af de antidumpingforanstaltninger, der er indført over for importen af silicium med oprindelse i Kina og pålagde desuden toldmyndighederne at registrere importen af silicium afsendt fra Taiwan, uanset om den er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej.

1.4. Undersøgelser

- (7) Kommissionen underrettede officielt myndighederne i Kina og Taiwan, de eksporterende producenter i disse lande og de importører i Unionen, som den vidste, var berørt af sagen, samt EU-erhvervsgrenen om indledningen af undersøgelsen.
- (8) Fritagelsesformularer blev sendt til producenter/eksportører i Taiwan, som var Kommissionen bekendt, og formidlet gennem Taiwans myndigheder ved Den Europæiske Union. Spørgeskemaer blev sendt til producenter/eksportører i Kina, som var Kommissionen bekendt, og formidlet gennem Kinas myndigheder ved Den Europæiske Union. Der blev ligeledes udsendt spørgeskemaer til kendte importører i Unionen.
- (9) De interesserede parter fik mulighed for at give deres mening til kende skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i indledningsforordningen. Alle parter blev underrettet om, at manglende samarbejdsvilje kunne medføre anvendelse af grundforordningens artikel 18 og afgørelser truffet på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.
- (10) Tre taiwanske producenter/eksportører, som tilhører samme virksomhedsgruppe, og tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen gav sig til kende og besvarede henholdsvis fritagelsesformularerne og spørgeskemaerne.
- (11) Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos følgende tre forretningsmæssigt forbundne virksomheder tilhørende den i betragtning 10 nævnte virksomhedsgruppe:
- Asia Metallurgical Co. Ltd. (Taiwan)
 - Latitude Co. Ltd. (Taiwan)
 - YLB Co. Ltd. (Taiwan).

1.5. Rapporteringsperiode og undersøgelsesperiode

- (12) Undersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 2008 til 30. juni 2012 (»UP«). Der blev indhentet data for UP med henblik på bl.a. at undersøge den påståede ændring i handelsmønstret. For rapporteringsperioden 1. juli 2011 til 30. juni 2012 (»RP«) blev der indhentet mere detaljerede oplysninger med henblik på at undersøge den

mulige undergravning af de gældende foranstaltningers afhjælpende virkninger og forekomsten af dumping.

2. UNDERSØGELSESRÉSULTATER

2.1. Generelle betragtninger

- (13) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, blev vurderingen af, om der forekom omgæelse, foretaget ved successivt at analysere, om der var sket en ændring i mønstret for handelen mellem Kina, Taiwan og Unionen, om denne ændring skyldtes en praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke forelå nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden, om der forelå beviser for skade eller for, at virkningerne af tolden undergraves i henseende til priserne på og/eller mængderne af den undersøgte vare, og om der var bevis for dumping i forhold til de normale værdier, der blev fastslået i den oprindelige undersøgelse, om fornødent i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 2.

2.2. Den pågældende vare og den undersøgte vare

- (14) Den vare, der muligvis er genstand for omgæelse, er siliciummetal med oprindelse i Kina, som i øjeblikket henhører under KN-kode 2804 69 00 (med indhold af silicium på under 99,99 vægtprocent) (»den pågældende vare«). Alene på grund af den aktuelle klassifikation i den kombinerede nomenklatur anvendes udtrykket »silicium«. Silicium af en større renhed, dvs. med indhold af silicium på 99,99 vægtprocent og derover, som hovedsagelig anvendes i industrien for elektroniske halvledere, henhører under en anden KN-kode og er ikke omfattet af denne procedure.
- (15) Den undersøgte vare er den samme som defineret ovenfor, men afsendt fra Taiwan, uanset om den er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej, i øjeblikket henhørende under den samme KN-kode som den pågældende vare (»den undersøgte vare«).
- (16) Det fremgik af undersøgelsen, at silicium som defineret ovenfor, der blev eksporteret fra Kina til Unionen, og silicium, der blev afsendt fra Taiwan til Unionen, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme anvendelsesformål, og de bør derfor anses for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

2.3. Resultater

2.3.1. Samarbejdets omfang

- (17) Som anført i betragtning 10 havde kun tre taiwanske virksomheder tilhørende samme virksomhedsgruppe indsendt besvarede fritagelsesformularer. En sammenligning af deres eksport til Unionen med importdata fra Eurostat viser, at de samarbejdsvillige selskaber tegnede sig for 65 % af den taiwanske eksport af den undersøgte vare til Unionen i RP.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 6.7.2012, s. 50.

- (18) Der blev ikke udvist samarbejdsvilje fra de eksporterende producenter af silicium i Kina. Derfor blev konklusionerne vedrørende importen af silicium fra Kina til Unionen og eksporten fra Kina til Taiwan draget på grundlag af importdata fra Eurostat, taiwanske importstatistikker og data indsamlet fra de samarbejdsvillige taiwanske virksomheder.

2.3.2. Ændring i handelsmønstret

Importen af silicium til Unionen

- (19) Tabel 1 viser importen af silicium fra Kina og Taiwan til Unionen fra 2004 til udgangen af RP.

Tabel 1

(mio. tons)

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	RP
Kina	1 268	27 635	1 435	9 671	5 353	6 669	11 448	13 312	5 488
Taiwan	0	2,7	0,2	340	3 381	5 199	11 042	5 367	2 707

Kilde: Eurostat

- (20) Dataene fra Eurostat viser klart, at der ikke var nogen import fra Taiwan til Unionen i 2004. Importen steg med over 300 % i 2008 og forblev meget høj. Importen fordobledes igen i 2010 efter indførelsen af nye foranstaltninger over for Kina.
- (21) I 2011 faldt importen til Unionen fra Taiwan. Denne udvikling kan tilskrives en bedrageriundersøgelse, som blev iværksat af OLAF på det pågældende tidspunkt. Kommissionen blev informeret om, at den taiwanske udstedende myndighed, kontoret for udenrigshandel i Taiwan (Bureau of Foreign Trade of Taiwan — BOFT) inddrog oprindelsescertifikaterne for taiwansk silicium fra alle taiwanske producenter i 2011. De tre taiwanske eksportører omhandlet i betragtning 10 og 11 (»gruppen af eksportører«) appellerede denne afgørelse om inddragelse af certifikaterne. Appellkommissionen omstødte BOFT's afgørelse, og de pågældende certifikater blev genudstedt til disse tre taiwanske producenter/eksportører, men ikke til de andre taiwanske producenter.
- (22) I denne forbindelse bemærker Kommissionen endvidere, at fremlæggelsen af et ikke-præferentielt oprindelsescertifikat ikke er påkrævet i forbindelse med toldformaliteterne ved import til Unionen, og at et sådant certifikat i tilfælde af alvorlig tvivl ikke kan tjene som bevis for ikke-præferenceoprindelsen for den angivne vare (artikel 26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾).
- (23) Importen af silicium fra Kina til Unionen har været stigende siden 2008. Det er navnlig konstateret, at denne import stadig er stigende efter indførelsen af foranstaltninger i 2010. Denne udvikling kan forklares ved den kendsgerning, at antidumpingtolden faldt betydeligt i 2010, nemlig fra 49 % til 19 %.

Eksporten af silicium fra Kina til Taiwan

Tabel 2

(mio. tons)

2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	RP
16 530	16 600	7 101	10 514	3 675	15 893	16 007	17 912	9 177	10 507

Kilde: Kinas eksportstatistikker

- (24) Tabel 2 viser importen fra Kina til Taiwan. Dataene fra den kinesiske eksportdatabase viser, at importen var på sit højeste i 2010 efter indførelsen af de oprindelige foranstaltninger. Faldet i 2011 kan forklares ved bedrageriundersøgelsen, jf. betragtning 21.

⁽¹⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

Konklusion om ændringen i handelsmønstret

- (25) Det må konstateres, at der er sket en ændring i handelsmønstret, eftersom der overhovedet ikke var nogen import af silicium fra Taiwan til Unionen i 2004. Importen begyndte for alvor fra og med 2007 og voksede sig meget stor i 2008. Den fortsatte på et meget højt niveau frem til RP og faldt i 2011, muligvis af den grund, der er nævnt i betragtning 21.

2.3.3. Omgåelsens art og utilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse

- (26) Ifølge grundforordningens artikel 13, stk. 1, skal ændringen i handelsmønstret skyldes praksis, forarbejdning eller bearbejdning, for hvilken der ikke foreligger nogen tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden. Ovennævnte praksis, forarbejdning eller bearbejdning omfatter blandt andet forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande. Kommissionen er af den opfattelse, at ændringen i mønstret for handelen i nærværende sag skyldes forsendelse af den af foranstaltninger omfattede vare via tredjelande.
- (27) Kommissionen bemærker først og fremmest, at der ikke er nogen produktion af silicium i Taiwan. Ingen producenter/eksportører har benægtet, at de importerer den silicium, de eksporterer fra Kina.
- (28) For det andet har producenterne/eksportørerne med undtagelse af gruppen af eksportører ikke forelagt nogen økonomisk begrundelse ud over indførelsen af tolden for deres aktivitet.
- (29) Gruppen af eksportører påstod, at de importerer siliciumklumper af meget lav kvalitet i sække fra Kina. De gjorde gældende, at siliciumklumperne derefter tumles, findeles, sigtes og pakkes i sække igen, før de eksporteres til EU-markedet. De påstod, at varen efter denne proces var af højere kvalitet.
- (30) De hævdede, at denne proces var en enestående rensningsproces udviklet i samarbejde med University of Taipei, som angiveligt fjerner 80 % af urenhederne i de siliciummetalklumper, der var importeret fra Kina. Ved kontrol på stedet kunne det imidlertid observeres, at denne proces var en simpel tumlings-, sigtnings- og findelingsproces, som fjerner visse overfladeurenheder, såsom oxidation og støv, men som navnlig ikke fjerner de væsentligste urenheder inde i siliciumklumperne. Den bearbejdede vare beholdt således de samme fysiske og tekniske egenskaber som den pågældende vare.
- (31) De beviser, der blev indsamlet og kontrolleret i løbet af undersøgelsen, navnlig købs- og salgsfakturaer og ledsagedokumenter såsom følgesedler og andre tolldokumenter, viste, at de varer, der opkøbtes og solgtes af gruppen af eksportører med henblik på eksport i de fleste tilfælde havde de samme specifikationer. Optegnelser vedrørende gruppens varelagre beliggende tæt på havnene viste

endvidere, at der ikke altid var tid til at bearbejde alle partier af silicium indkøbt i Kina efter den metode, som de hævdede at anvende. Desuden viser de foreliggende oplysninger fra især EU-producenterne, at der til fjernelse af de inderste urenheder i siliciumklumperne kræves enten findeling efterfulgt af en kemisk behandling eller en smelteproces. Ingen af disse processer har været benyttet af gruppen af eksportører.

- (32) Det skal bemærkes, at Domstolen i 2010 efter en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab [nu artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde] fra Finanzgericht Düsseldorf (Hoesch Metals and Alloys GmbH mod Hauptzollamt Aachen) i et spørgsmål vedrørende antidumpingforanstaltninger over for silicium fra Kina konkluderede følgende i sin dom: »En separering, rensning og findeling af siliciumblokke og efterfølgende sigtning, sortering og emballering af de ved findelingen fremkomne siliciumkorn, som omhandlet i hovedsagen, udgør ikke en bearbejdning eller forarbejdning, der begrunder varens oprindelsesstatus i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 24 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks.«⁽¹⁾ Rensningsprocessen som udført af gruppen af eksportører anses for at være nogenlunde den samme som beskrevet i denne afgørelse.
- (33) Undersøgelsen afslørede også, at omkostningerne ved rensningsprocessen udgør mindre end 5 % af gruppen af eksportørers samlede produktionsomkostninger. Det blev endvidere bekræftet, at prisen på silicium, der sælges i Unionen af gruppen, og prisen på silicium købt i Kina af gruppen i UP, aldrig udviste en difference på mere end 11 %.
- (34) På denne baggrund konkluderes det, at også for gruppen af eksportører bør importen fra Kina og den efterfølgende eksport til Unionen af silicium betragtes som sendt via tredjelande, og dermed er der tale om omgåelse i henhold til grundforordningens artikel 13.
- (35) Det konkluderes derfor, at undersøgelsen ikke afdækkede nogen anden gyldig grund eller økonomisk begrundelse for forsendelsen via tredjelande end undgåelse af de gældende foranstaltninger vedrørende den pågældende vare, dvs. antidumpingtolden på 19 % på varerne fra Kina. Der fremkom ikke nogen elementer ud over tolden, som kunne betragtes som en kompensation for de omkostninger, navnlig vedrørende transport og lastning, der er forbundet med forsendelse af den pågældende vare fra Kina via Taiwan.
- 2.3.4. Bevis for dumping*
- (36) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, blev det undersøgt, om der var bevis for dumping i forhold til den normale værdi, som blev fastslået i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

⁽¹⁾ Sag C-373/08, Sml. 2010 I, s. 951, præmis 55 og 80.

- (37) I den oprindelige forordning blev den normale værdi fastsat på grundlag af priser i Brasilien, som i forbindelse med denne undersøgelse blev identificeret som passende markedsøkonomisk referenceland for Kina. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 1, blev det anset for hensigtsmæssigt at anvende den normale værdi som tidligere fastsat i den oprindelige undersøgelse. To varekontrolnumre fra den tidligere undersøgelse svarede til de to varekontrolnumre fra de eksporterende virksomheder. Eksportpriserne blev fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, nemlig de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales ved eksport af den undersøgte vare til Unionen.
- (38) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirker priserne og prissammenligneligheden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Følgelig blev der foretaget justeringer af eksportprisen for transport og forsikring for at opnå priserne i samme handelsled. Dumpingmargenen blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, beregnet ved at sammenligne den vejede gennemsnitlige normale værdi som fastsat i den oprindelige forordning og de tilsvarende vejede gennemsnitlige eksportpriser for importen fra Taiwan i denne undersøgelses RP, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet.
- (39) Det fremgik af sammenligningen mellem den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris som fastslået ved undersøgelsen, at der fandt dumping sted.

2.3.5. Undergravning af antidumpingtoldens afhjælpende virkninger med hensyn til priser og mængder

- (40) Sammenligningen af skadestærsklen som fastsat i den oprindelige forordning og den vejede gennemsnitlige eksportpris viste et betydeligt underbud og målprisunderbud. Det konkluderedes derfor, at de afhjælpende virkninger af de gældende foranstaltninger undergraves, både i henseende til priser og mængder.

3. FORANSTALTNINGER

- (41) I betragtning af ovenstående konkluderedes det, at den oprindelige foranstaltning, dvs. den endelige antidumpingtold på importen af silicium med oprindelse i Kina, blev omgået ved forsendelse via Taiwan, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1.
- (42) I henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 1, første punktum, bør de gældende foranstaltninger vedrørende importen af den pågældende vare derfor udvides til at gælde for import af den undersøgte vare, dvs. samme

vare som den pågældende vare, men afsendt fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej.

- (43) De foranstaltninger, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 for »alle andre virksomheder« fra Kina bør derfor udvides til også at omfatte import fra Taiwan. Tolden bør fastsættes til 19 % af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet.
- (44) Der bør opkræves told på den registrerede import af silicium afsendt fra Taiwan i overensstemmelse med grundforordningens artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, hvori det fastsættes, at alle udvidede foranstaltninger skal gælde for varer, som blev importeret til EU under den registrering, der blev indført ved indledningsforordningen.

4. ANMODNINGER OM FRITAGELSE

- (45) Som forklaret i betragtning 10 indleverede tre virksomheder i Taiwan, der tilhører en virksomhedsgruppe, udfyldte formularer med anmodning om fritagelse for de mulige udvidede foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 4.
- (46) I lyset af konklusionerne vedrørende ændringen i handelsmønstret, manglen på reel produktion i Taiwan og eksporten under samme toldkodeks, jf. betragtning 19-29, kunne de fritagelser, disse tre selskaber anmodede om, ikke indrømmes i henhold til grundforordningens artikel 13, stk. 4.
- (47) Uden at dette berører anvendelsen af grundforordningens artikel 11, stk. 3, vil det blive krævet, at de mulige eksportører/producenter i Taiwan, som ikke gav sig til kende i forbindelse med denne procedure, som ikke eksporterede den undersøgte vare til Unionen i UP, og som overvejer at indgive en anmodning om fritagelse for den udvidede antidumpingtold i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4, udfylder en fritagelsesformular med henblik på, at Kommissionen kan bedømme en sådan anmodning. Fritagelse kan indrømmes efter en vurdering af markedssituationen, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, indkøb og salg og sandsynligheden for videreførelse af en praksis, for hvilken der ikke er tilstrækkelig gyldig grund eller økonomisk begrundelse, samt bevis for dumping. Kommissionen vil normalt også aflægge kontrolbesøg på stedet. Når betingelserne i grundforordningens artikel 11, stk. 4, og artikel 13, stk. 4, er opfyldt, kan der indrømmes en fritagelse.
- (48) Hvor en fritagelse er berettiget, kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den udvidede told i henhold til denne forordning.

- (49) Anmodninger bør indgives til Kommissionen med alle relevante oplysninger, navnlig om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion og salg.

5. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (50) Alle interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der førte til ovennævnte konklusioner, og blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte fremlæggelse af oplysninger.

6. BEMÆRKNINGER

- (51) Efter fremlæggelsen af oplysninger blev der modtaget bemærkninger fra gruppen af eksportører og fra to importører.
- (52) Hovedargumentet vedrørte den påstand, at den rensning, der udførtes af gruppen af eksportører, begrundet varens oprindelsesstatus, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92. Importørerne fremlagde en rapport om stikprøver udtaget af University of Taipei og en analyseerklæring fra en uafhængig ekspert. Rapporten om stikprøverne viser, at der er en reduktion af slagger på 90,8 % efter rensningen. I analysen foretaget af den uafhængige ekspert hævdes det, at kun efter rensning kan silicium benyttes til bestemte smeltningsskemaer.
- (53) Det bemærkes, at disse to undersøgelser er i strid med resultaterne af Kommissionens kontrol på stedet som beskrevet i betragtning 31. Det skal især erindres, at i henhold til fakturaerne, havde de varer, der købes og sælges til eksport af gruppen af eksportører i næsten alle tilfælde de samme specifikationer.
- (54) Hvis påstandene fra importørerne var sande, burde dette desuden resultere i en meget større forskel mellem den pris, til hvilken silicium importeres fra Kina, og den pris, til hvilken silicium eksporteres til Unionen.
- (55) Ud fra kontrollen på stedet af de værktøjer, der anvendes til den påståede rensning af silicium, konkluderer Kommissionen desuden, at disse redskaber ikke er af en beskaffenhed, der muliggør nogen af de to rensningsmetoder, der er beskrevet i betragtning 31.
- (56) Endelig udelades i rapporten fra den uafhængige ekspert den kendsgerning, som er Kommissionen bekendt, at brugerne forarbejder deres silicium før anvendelsen.
- (57) Af disse grunde har de bemærkninger, parterne har afgivet, ikke kunnet ændre Kommissionens foreløbige konklusioner inden fremlæggelsen af oplysninger —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den endelige antidumpingtold, der anvendes på »alle andre virksomheder«, og som blev indført ved artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 på importen af silicium, i øjeblikket henhørende under KN-kode 2804 69 00, med oprindelse i Folkerepublikken Kina, udvides hermed til at omfatte importen af silicium afsendt fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej, i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 2804 69 00 (Taric-kode 2804 69 00 20).

2. Den ved stk. 1 i denne artikel udvidede told opkræves ved import fra Taiwan, uanset om varen er angivet med oprindelse i Taiwan eller ej, der er registreret i overensstemmelse med artikel 2 i forordning (EU) nr. 596/2012 og artikel 13, stk. 3, og artikel 14, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1225/2009.

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Anmodninger om fritagelse for den ved artikel 1 udvidede told indgives skriftligt på et af Den Europæiske Unions officielle sprog og underskrives af en person, der har beføjelse til at repræsentere den anmodende enhed. Anmodningen sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat H
Kontor: N-105 08/20
1049 Bruxelles/Brussel
Belgien

Fax +32 22956505

2. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg ved en afgørelse give tilladelse til, at import fra virksomheder, der ikke omgår de ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 467/2010 indførte antidumpingforanstaltninger, fritages for den ved artikel 1 udvidede told.

Artikel 3

Det pålægges herved toldmyndighederne at ophøre med den registrering af importen, som blev indført i henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 596/2012.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2013.

På Rådets vegne

E. GILMORE

Formand

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 312/2013**af 31. januar 2013**

om berigtigelse af den ungarske udgave af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne, hvori der fastlægges en ramme for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til bygningers og bygningsdeles energimæssige ydeevne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den ungarske tekst til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 244/2012 ⁽²⁾ indeholder adskillige fejl.

- (2) Forordning (EU) nr. 244/2012 bør derfor berigtiges i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

(vedrører kun den ungarske udgave)

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. januar 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

⁽¹⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

⁽²⁾ EUT L 81 af 21.3.2012, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 313/2013

af 4. april 2013

om ændring af forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtagelse af visse internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 for så vidt angår koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: overgangsretningslinjer (ændringer til IFRS 10, 11 og 12)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 ⁽²⁾ blev der vedtaget visse internationale standarder og fortolkninger, der eksisterede pr. 15. oktober 2008.

(2) Den 28. juni 2012 offentliggjorde International Accounting Standards Board ("IASB") ændringer til International Financial Reporting Standard (IFRS) 10 *Koncernregnskaber*, IFRS 11 *Fælles ordninger* og IFRS 12 *Oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder* ("ændringerne"), der var et resultat af forslag fra IASB's høringsudkast *Overgangsretningslinjer*, som blev offentliggjort i december 2011. Formålet med ændringerne var at præcisere IASB's hensigt i forbindelse med den oprindelige offentliggørelse af overgangsretningslinjerne i IFRS 10. Ændringerne medfører også yderligere lettelse i forbindelse med overgangen, for så vidt angår IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12, ved at begrænse kravet om at fremskaffe justerede sammenlignelige informationer til bare at omfatte den foregående sammenlignelige periode. Desuden fjerner ændringerne, for så vidt angår oplysninger om ukonsoliderede strukturerede enheder, kravet om at forelægge sammenlignelige oplysninger for perioder før den første anvendelse af IFRS 12.

(3) Ændringerne til IFRS 11 indeholder henvisninger til IFRS 9, som for øjeblikket ikke kan anvendes, da IFRS 9 endnu ikke er blevet vedtaget af Unionen. Derfor bør enhver henvisning til IFRS 9, der forekommer i bilaget til denne forordning, læses som en henvisning til den internationale regnskabsstandard (IAS) 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*.

(4) Høringen af Den Tekniske Ekspertgruppe (TEG) under European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) bekræfter, at ændringerne til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12 opfylder de tekniske kriterier for vedtagelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1606/2002.

(5) Forordning (EF) nr. 1126/2008 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med Regnskabskontroludvalgets udtalelse —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. I bilaget til forordning (EF) nr. 1126/2008 foretages følgende ændringer:

- (a) IFRS 10 *Koncernregnskaber* ændres som anført i bilaget til denne forordning.
- (b) IFRS 11 *Fælles ordninger* ændres som anført i bilaget til denne forordning.
- (c) IFRS 1 *Førstegangsanvendelse af IFRS* ændres i overensstemmelse med IFRS 11 som anført i bilaget til denne forordning.
- (d) IFRS 12 *Oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder* ændres som anført i bilaget til denne forordning.

2. Enhver henvisning til IFRS 9, der forekommer i bilaget til denne forordning, læses som en henvisning til IAS 39 *Finansielle instrumenter: Indregning og måling*.

Artikel 2

Virksomhederne anvender ændringerne, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, senest fra den første dag i det førstkommande regnskabsår, der begynder den 1. januar 2014 eller derefter.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 320 af 29.11.2008, s. 1.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. april 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

INTERNATIONALE REGNSKABSSTANDARDER

IFRS 10	IFRS 10 <i>Koncernregnskaber</i>
IFRS 11	IFRS 11 <i>Fælles ordninger</i>
IFRS 12	IFRS 12 <i>Oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder</i>

Koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: overgangsretningslinjer

(Ændringer til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12)

Ændringer til IFRS 10 Koncernregnskaber

I appendiks C tilføjes afsnit C1A.

C1A *Koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: Overgangsretningslinjer* (ændringer til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12) udstedt i juni 2012, ændrede afsnit C2–C6 og tilføjede afsnit C2A–C2B, C4A–C4C, C5A og C6A–C6B. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2013 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 10 på et tidligere regnskabsår, skal den anvende disse ændringer på dette tidligere regnskabsår.

I appendiks C ændres afsnit C2.

C2 En virksomhed skal anvende denne IFRS med tilbagevirkende kraft i henhold til IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl*, jf. dog i afsnit C2A–C6.

I appendiks C tilføjes afsnit C2A–C2B.

C2A Uanset kravene i afsnit 28 i IAS 8 vil en virksomhed, når denne IFRS anvendes første gang, kun skulle forelægge de kvantitative oplysninger, der kræves i afsnit 28, litra f), i IAS 8 for det regnskabsår, der går umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen af denne IFRS ("den umiddelbart foregående periode"). En virksomhed kan også forelægge disse oplysninger for den indeværende periode eller for tidligere sammenlignelige perioder, men er ikke nødt til det.

C2B I forbindelse med denne IFRS er datoen for førstegangsanvendelsen begyndelsen af den årlige rapporteringsperiode, for hvilken denne IFRS anvendes for første gang.

I appendiks C ændres afsnit C3–C4. Afsnit C4 er blevet inddelt i afsnit C4 og C4A.

C3 På datoen for førstegangsanvendelsen kræves det ikke af en virksomhed, at den skal foretage justeringer af tidligere regnskaber vedrørende dens inddragelse i forbindelse med enten:

- a) virksomheder, der vil blive konsolideret pr. den dato i henhold til IAS-27 *Koncernregnskaber og særskilte regnskaber* og SIG-12 *Konsolidering - særlige virksomheder*, og som stadig konsolideres i henhold til denne IFRS, eller
- b) virksomheder, som ikke vil blive konsolideret pr. den dato i henhold til IAS 27 og SIG-12, og som ikke konsolideres i henhold til denne IFRS.

C4 Hvis en investor konkluderer på tidspunktet for førstegangsanvendelsen, at denne vil konsolidere en virksomhed, der er investeret i, som ikke var blevet konsolideret i henhold til IAS 27 og SIG-12, skal denne investor:

- a) hvis den virksomhed, der er investeret i, er en forretningsvirksomhed (som defineret i IFRS 3 *Virksomheds-sammenslutninger*), måle aktiver, passiver og minoritetsinteresser i denne virksomhed, der er investeret i, og som hidtil ikke har været konsolideret, som hvis denne virksomhed, der er investeret i, havde været konsolideret (og således havde anvendt akquisitionsbogføring i overensstemmelse med IFRS 3) fra den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse på den pågældende virksomhed, der er investeret i, på grundlag af kravene i denne standard. Investoren regulerer det regnskabsår med tilbagevirkende kraft, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen. Hvis den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse, ligger før begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, indregner investor som en regulering af egenkapitalen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode enhver forskel mellem:

- i) værdien af de aktiver, passiver og minoritetsinteresser, der er indregnet, og
- ii) den tidligere regnskabsmæssige værdi af investorens deltagelse i den virksomhed, der er investeret i

- b) hvis den virksomhed, der er investeret i, ikke er en forretningsvirksomhed (som defineret i IFRS 3), måle aktiver, passiver og minoritetsinteresser i denne virksomhed, der er investeret i, og som hidtil ikke har været konsolideret, som hvis denne virksomhed, der er investeret i, havde været konsolideret (ved anvendelse af den akquisitionsmetode, der er beskrevet i IFRS 3, uden at indregne eventuel goodwill til den virksomhed, der er investeret i) fra den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse på den pågældende virksomhed, der er investeret i, på grundlag af kravene i denne standard. Investoren regulerer det regnskabsår med tilbagevirkende kraft, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen. Hvis den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse, ligger før begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, indregner investor som en regulering af egenkapitalen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode enhver forskel mellem:

- i) værdien af de aktiver, passiver og minoritetsinteresser, der er indregnet, og
- ii) den tidligere regnskabsmæssige værdi af investorens deltagelse i den virksomhed, der er investeret i.

C4A Hvis målingen af aktiver, passiver og minoritetsinteresser vedrørende en virksomhed, der er investeret i, i overensstemmelse med afsnit C4, litra a) eller b), er praktisk umulig (som defineret i IAS 8), skal investoren:

- a) hvis den virksomhed, der er investeret i, er en forretningsvirksomhed, anvende kravene i IFRS 3 fra den skønnede anskaffelsesdato. Den skønnede anskaffelsesdato er datoen for påbegyndelsen af den tidligste periode, hvor anvendelsen af afsnit C4, litra a), er mulig, hvilket kan være den indeværende periode
- b) hvis den virksomhed, der er investeret i, ikke er en forretningsvirksomhed, anvende den akquisitionsmetode, der er beskrevet i IFRS 3, uden at indregne eventuel goodwill til den virksomhed, der er investeret i, fra den skønnede anskaffelsesdato. Den skønnede anskaffelsesdato er datoen for påbegyndelsen af den tidligste periode, hvor anvendelsen af afsnit C4, litra b), er mulig, hvilket kan være den indeværende periode.

Investoren regulerer det regnskabsår med tilbagevirkende kraft, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen, medmindre påbegyndelsen af den tidligste periode, hvor anvendelsen af dette afsnit er mulig, er den indeværende periode. Hvis den skønnede anskaffelsesdato ligger før begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, indregner investor som en regulering af egenkapitalen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode enhver forskel mellem:

- c) værdien af de aktiver, passiver og minoritetsinteresser, der er indregnet, og
- d) den tidligere regnskabsmæssige værdi af investorens deltagelse i den virksomhed, der er investeret i.

Hvis den tidligste periode, hvor anvendelsen af dette afsnit er mulig, er den indeværende periode, indregnes reguleringen af egenkapitalen fra begyndelsen af den indeværende periode.

I appendiks C tilføjes afsnit C4B–C4C.

- C4B Hvis en investor anvender afsnit C4–C4A, og den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse i overensstemmelse med denne standard, er senere end den dato, hvor IFRS 3 trådte i kraft som ændret i 2008 (IFRS 3 (2008)), skal henvisningen til IFRS 3 i afsnit C4 og C4A være til IFRS 3 (2008). Hvis der blev opnået bestemmende indflydelse inden den dato, hvor IFRS 3 (2008) trådte i kraft, anvender en investor enten IFRS 3 (2008) eller IFRS 3 (udstedt i 2004).
- C4C Hvis en investor anvender afsnit C4–C4A, og den dato, hvor investoren fik bestemmende indflydelse i overensstemmelse med denne standard, er senere end den dato, hvor IAS 27 trådte i kraft som ændret i 2008 (IAS 27 (2008)), anvender investoren kravene i denne IFRS på alle de perioder, hvor den virksomhed, der er investeret i, konsolideres med tilbagevirkende kraft, i overensstemmelse med afsnit C4–C4A. Hvis der blev opnået bestemmende indflydelse inden den dato, hvor IAS 27 (2008) trådte i kraft, anvender investoren enten:
- a) kravene i denne IFRS på alle de perioder, hvor den virksomhed, der er investeret i, konsolideres med tilbagevirkende kraft, i overensstemmelse med afsnit C4–C4A eller
- b) kravene i den udgave af IAS 27, der blev udstedt i 2003 (IAS 27 (2003)), på de perioder, der ligger før den dato, hvor IAS 27 (2008) trådte i kraft, og derefter kravene i denne IFRS på de efterfølgende perioder.

I appendiks C ændres afsnit C5–C6. Afsnit C5 er blevet inddelt i afsnit C5 og C5A.

- C5 Hvis en investor på datoen for førstegangsanvendelsen konkluderer, at denne ikke længere vil konsolidere en virksomhed, der er investeret i, som var konsolideret i overensstemmelse med IAS 27 og SIC-12, skal investoren måle sine kapitalandele i den virksomhed, der er investeret i, til den værdi, som de ville være blevet målt til, hvis kravene i denne standard havde været gældende, da investoren blev engageret i (men ikke opnåede bestemmende indflydelse i henhold til denne IFRS) eller mistede sin bestemmende indflydelse på den virksomhed, der er investeret i. Investoren regulerer det regnskabsår med tilbagevirkende kraft, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen. Hvis den dato, hvor investoren blev engageret i (men ikke opnåede bestemmende indflydelse i henhold til denne IFRS) eller mistede sin bestemmende indflydelse på den virksomhed, der er investeret i, ligger før begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, indregner investor som en regulering af egenkapitalen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode enhver forskel mellem:
- a) den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, passiver og minoritetsinteresser, der er indregnet, og
- b) det beløb, der er indregnet i forbindelse med investorens kapitalandel i den virksomhed, der er investeret i.
- C5A Hvis det ikke er muligt i overensstemmelse med afsnit C5 (som defineret i IAS 8) at måle kapitalandelen i den virksomhed, der er investeret i, skal investoren anvende kravene i denne standard ved begyndelsen af den tidligste periode, hvor anvendelsen af afsnit C5 er mulig, hvilket kan være den indeværende periode. Investoren regulerer det regnskabsår med tilbagevirkende kraft, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen, medmindre påbegyndelsen af den tidligste periode, hvor anvendelsen af dette afsnit er mulig, er den indeværende periode. Hvis den dato, hvor investoren blev engageret i (men ikke opnåede bestemmende indflydelse i henhold til denne IFRS) eller mistede sin bestemmende indflydelse på den virksomhed, der er investeret i, ligger før begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, indregner investor som en regulering af egenkapitalen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode enhver forskel mellem:
- a) den regnskabsmæssige værdi af de aktiver, passiver og minoritetsinteresser, der er indregnet, og

b) det beløb, der er indregnet i forbindelse med investorens kapitalandel i den virksomhed, der er investeret i.

Hvis den tidligste periode, hvor anvendelsen af dette afsnit er mulig, er den indeværende periode, indregnes reguleringen af egenkapitalen fra begyndelsen af den indeværende periode.

- C6 Afsnit 23, 25, B94 og B96–B99 var ændringer til IAS 27, der blev foretaget i 2008, og blev videreført i IFRS 10. Virksomheden skal anvende kravene i disse afsnit som følger, undtagen hvis en virksomhed anvender afsnit C3 eller er nødt til at anvende afsnit C4–C5A:

a) ...

I appendiks C indsættes en overskrift samt afsnit C6A–C6B.

Henvisninger til "den umiddelbart foregående periode"

- C6A Uanset henvisningerne til det regnskabsår, der ligger umiddelbart forud for datoen for førstegangsanvendelsen ("den umiddelbart foregående periode"), i afsnit C4–C5A kan en virksomhed også forelægge justerede sammenlignelige oplysninger for en tidligere forelagt periode, men er ikke nødt til det. Hvis en virksomhed alligevel forelægger justerede sammenlignelige oplysninger for en tidligere periode, læses alle henvisninger til "den umiddelbart foregående periode" i afsnit C4–C5A som "den tidligst justerede sammenlignelige periode, der er forelagt".
- C6B Hvis en virksomhed forelægger ikke justerede sammenlignelige oplysninger for en tidligere periode, skal den klart udpege de oplysninger, der ikke er blevet justeret, anføre, at de er udarbejdet på et andet grundlag, og redegøre for dette grundlag.

Ændringer til IFRS 11 Fælles ordninger

I appendiks C tilføjes afsnit C1A–C1B.

- C1A *Koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: Overgangsretningslinjer* (ændringer til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12) udstedt i juni 2012, ændrede afsnit C2–C5, C7–C10 og C12 og tilføjede afsnit C1B og C12A–C12B. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2013 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 11 på et tidligere regnskabsår, finder ændringerne også anvendelse på dette tidligere regnskabsår.

Overgang

- C1B Uanset kravene i afsnit 28 i IAS 8 *Anvendt regnskabspraksis, ændringer i regnskabsmæssige skøn og fejl* vil en virksomhed, når denne IFRS anvendes første gang, kun skulle forelægge de kvantitative oplysninger, der kræves i afsnit 28, litra f), i IAS 8 for det regnskabsår, der går umiddelbart forud for den første regnskabsperiode, hvor IFRS 11 anvendes ("den umiddelbart foregående periode"). En virksomhed kan også forelægge disse oplysninger for den indeværende periode eller for tidligere sammenlignelige perioder, men er ikke nødt til det.

I appendiks C ændres afsnit C2–C5, C7–C10 og C12.

Joint ventures - overgang fra pro rata-konsolidering til den indre værdis metode

- C2 Ved overgangen fra pro rata-konsolidering til den indre værdis metode skal en virksomhed indregne sin investering i det pågældende joint venture ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode. Denne begyndelsesinvestering skal udregnes som den samlede regnskabsmæssige værdi af de aktiver og passiver, som virksomheden tidligere havde pro rata-konsolideret, herunder eventuel goodwill fra anskaffelsen heraf. Hvis denne goodwill tidligere tilhørte en stor pengestrømsfrembringende enhed eller en gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, skal virksomheden tildele goodwill til det pågældende joint venture på grundlag af den forholdslemæssige regnskabsmæssige værdi af dette joint venture og den pengestrømsfrembringende enhed eller gruppe af pengestrømsfrembringende enheder, som denne goodwill tilhørte.
- C3 Primostatus for den investering, der er fastslået i overensstemmelse med afsnit C2, anses for at være investeringens fastsatte kostpris ved første indregning. En virksomhed skal anvende afsnit 40–43 i IAS 28 (som ændret i 2011) på investeringens primostatus for at vurdere, om investeringen er blevet værdiforringet, og skal indregne eventuelle værditab som en justering af det overførte resultat ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode. Undtagelsen vedrørende første indregning, der er anført i afsnit 15 og 24 i IAS 12 *Indkomstskat*, finder ikke anvendelse, hvis virksomheden indregner en investering i et joint venture, der hidrører fra anvendelsen af overgangskravene for joint ventures, der tidligere er blevet pro rata-konsolideret.
- C4 Hvis den totale værdi af alle tidligere pro rata-konsoliderede aktiver og passiver resulterer i negative nettoaktiver, skal virksomheden vurdere, hvorvidt den har juridiske eller konstruktive forpligtelser med hensyn til de negative nettoaktiver, og, hvis dette er tilfældet, skal virksomheden indregne den tilsvarende gæld. Hvis virksomheden konkluderer, at den ikke har juridiske eller konstruktive forpligtelser i forbindelse med de negative nettoaktiver, skal den ikke indregne den tilsvarende gæld, men skal tilpasse det overførte resultat ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode. Virksomheden skal oplyse dette samt dens kumulative ikke indregnede andel af tabet i dens joint ventures ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode og på tidspunktet for førstegangsanvendelsen af denne standard.

C5 En virksomhed skal oplyse en fordeling af de aktiver og passiver, der er blevet sammenlagt til en enkelt linje i investeringsbalancen, ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode. Denne oplysning skal udarbejdes som en totalværdi af alle joint ventures, hvorpå virksomheden anvender overgangskravene som beskrevet i afsnit C2–C6.

C6 ...

Driftsfællesskab - overgang fra den indre værdis metode til regnskabsmæssig behandling af aktiver og passiver

C7 I forbindelse med overgangen fra den indre værdis metode til regnskabsmæssig behandling af aktiver og passiver med hensyn til en virksomheds kapitalandel i et driftsfællesskab, skal denne virksomhed ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode ikke indregne den investering, der tidligere var blevet regnskabsmæssigt behandlet ved anvendelse af den indre værdis metode, og enhver anden post, der var omfattet af virksomhedens nettoinvestering i ordningen i henhold til afsnit 38 i IAS 28 (som ændret i 2011), men indregne sin andel af hvert af disse aktiver og passiver i forhold til virksomhedens kapitalandel i driftsfællesskabet, herunder eventuel goodwill, der kan have været omfattet af den regnskabsmæssige værdi af investeringen.

C8 En virksomhed skal fastslå sin kapitalandel af aktiverne og passiverne vedrørende driftsfællesskabet på grundlag af sine rettigheder og forpligtelser ud fra en nærmere fastlagt fordeling i henhold til den kontraktlige ordning. En virksomhed beregner aktiverne og passiverne oprindelige regnskabsmæssige værdi ved at fratrække dem den regnskabsmæssige værdi af investeringen ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode på grundlag af de oplysninger, som virksomheden har benyttet ved anvendelsen af den indre værdis metode.

C9 Eventuelle forskelle, der måtte opstå i forbindelse med den investering, der tidligere er blevet regnskabsmæssigt behandlet ved anvendelse af den indre værdis metode, samt eventuelle andre poster, der var omfattet af virksomhedens nettoinvestering i ordningen i henhold til afsnit 38 i IAS 28 (som ændret i 2011), og nettoværdien af aktiver og passiver, herunder eventuel goodwill, der er indregnet, skal:

- a) modregnes i eventuel goodwill vedrørende investeringen, idet eventuelle resterende forskelle justeres i det overførte resultat ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, hvis nettoværdien af aktiverne og passiverne, herunder eventuel goodwill, der er indregnet, er højere end den investering (og eventuelle andre poster, der var omfattet af virksomhedens nettoinvesteringer), der ikke var indregnet
- b) justeres i det overførte resultat ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, hvis nettoværdien af aktiverne og passiverne, herunder eventuel goodwill, der er indregnet, er lavere end den investering (og eventuelle andre poster, der var omfattet af virksomhedens nettoinvesteringer), der ikke var indregnet.

C10 En virksomhed, der overgår fra den indre værdis metode til regnskabsmæssig behandling af aktiver og passiver, skal foretage en afstemning af den ikke indregnede investering og de aktiver og passiver, der er indregnet, samt eventuelle resterende forskelle, der er justeret i det overførte resultat, ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode.

C11 ...

Overgangsbestemmelser i virksomhedernes separate årsregnskaber

C12 En virksomhed, der i henhold til afsnit 10 i IAS 27 tidligere foretog regnskabsmæssig behandling i sit separate årsregnskab af sin kapitalandel i et driftsfællesskab som en investering til kostpris eller i overensstemmelse med IFRS 9, skal:

- a) ikke indregne investeringen, men indregne aktiverne og passiverne med hensyn til kapitalandelen i driftsfællesskabet til den værdi, der er fastsat i henhold til afsnit C7–C9
- b) foretage en afstemning mellem den investering, der ikke er indregnet, og de aktiver og passiver, der er indregnet, sammen med en eventuel resterende forskel, der er justeret i det overførte resultat, ved begyndelsen af den umiddelbart foregående periode, der blev forelagt.

I appendiks C tilføjes en overskrift samt afsnit C12A–C12B.

Henvisninger til "den umiddelbart foregående periode"

C12A Uanset henvisningerne til "den umiddelbart foregående periode" i afsnit C2–C12 kan en virksomhed også forelægge justerede sammenlignelige oplysninger for enhver tidligere forelagt periode, men er ikke nødt til det. Hvis en virksomhed alligevel forelægger justerede sammenlignelige oplysninger for en tidligere periode, læses alle henvisninger til "den umiddelbart foregående periode" i afsnit C2–C12 som "den tidligst justerede sammenlignelige periode, der er forelagt".

C12B Hvis en virksomhed forelægger ikke justerede sammenlignelige oplysninger for en tidligere periode, skal den klart udpege de oplysninger, der ikke er blevet justeret, anføre, at de er udarbejdet på et andet grundlag, og redegøre for dette grundlag.

Ændringer til IFRS 11 Fælles ordninger

Konsekvensændringer til IFRS 1 Førstegangsanvendelse af internationale regnskabsstandarder (IFRS)

Dette appendiks indeholder en ændring til IFRS 1 Førstegangsanvendelse af internationale regnskabsstandarder, der følger af IASB's udsendelse af ændringerne til IFRS 11 Fælles ordninger. En virksomhed skal anvende denne ændring ved anvendelse af IFRS 1.

IFRS 1 Førstegangsanvendelse af IFRS

Afsnit 39S tilføjes.

39S *Koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: Overgangsretningslinjer* (ændringer til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12) udstedt i juni 2012, ændrede afsnit D31. En virksomhed skal anvende denne ændring, når den anvender IFRS 11 (som ændret i juni 2012).

I appendiks D ændres afsnit D31.

Fælles ordninger

D31 En virksomhed, som anvender IFRS 11 for første gang, kan anvende overgangsbestemmelserne i IFRS 11 med nedenstående undtagelser.

a) En virksomhed, som anvender IFRS 11 for første gang, skal anvende disse bestemmelser fra datoen for overgangen til IFRS 11.

b) I forbindelse med overgangen fra pro rata-konsolidering til den indre værdis metode skal en virksomhed, der anvender standarderne for første gang, kontrollere, om der er sket en værdiforringelse af investeringen i overensstemmelse med IAS 36 fra datoen for overgangen til IFRS, uanset om der er tegn på, at værdien af denne investering kan være forringet. En eventuel værdiforringelse skal indregnes som en regulering i det overførte resultat fra datoen for overgangen til IFRS.

Ændringer til IFRS 12 Oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder

I appendiks C tilføjes afsnit C1A og C2A–C2B.

C1A *Koncernregnskaber, fælles ordninger og oplysninger om kapitalandele i andre virksomheder: Overgangsretningslinjer* (ændringer til IFRS 10, IFRS 11 og IFRS 12) udstedt i juni 2012, tilføjede afsnit C2A–C2B. En virksomhed skal anvende disse ændringer på regnskabsår, som begynder den 1. januar 2013 eller derefter. Hvis en virksomhed anvender IFRS 12 på et tidligere regnskabsår, finder ændringerne også anvendelse på dette tidligere regnskabsår.

C2 ...

C2A Det er ikke nødvendigt at anvende kravene til oplysning i denne standard for en periode, der begynder før den regnskabsperiode, der går umiddelbart forud for den første regnskabsperiode, hvor IFRS 12 anvendes.

C2B Det er ikke nødvendigt at anvende kravene til oplysning i afsnit 24–31 og den tilsvarende vejledning i afsnit B21–B26 i denne IFRS for en periode, der begynder før den første regnskabsperiode, hvor IFRS 12 anvendes.

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 314/2013**af 4. april 2013****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. april 2013.

*På Kommissionens vegne
For formanden*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	MA	60,6
	TN	105,0
	TR	134,9
	ZZ	100,2
0707 00 05	JO	194,1
	MA	116,3
	TR	146,8
	ZZ	152,4
0709 93 10	MA	91,2
	TR	102,1
	ZZ	96,7
0805 10 20	EG	59,3
	IL	69,3
	MA	77,1
	TN	61,7
	TR	63,5
	ZZ	66,2
0805 50 10	TR	79,1
	ZZ	79,1
0808 10 80	AR	103,4
	BR	92,7
	CL	118,8
	CN	80,4
	MK	30,8
	US	204,9
	UY	106,8
	ZA	105,4
	ZZ	105,4
0808 30 90	AR	115,0
	CL	142,0
	CN	90,9
	TR	204,5
	US	158,2
	ZA	124,1
	ZZ	139,1

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 3. april 2013

om ændring af bilag I til beslutning 2004/211/EF for så vidt angår oplysningerne om Mexico i listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra import til Unionen af levende dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien er tilladt

(meddelt under nummer C(2013) 1794)

(EØS-relevant tekst)

(2013/167/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 17, stk. 3, litra a),

under henvisning til Rådets direktiv 2009/156/EF af 30. november 2009 om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 1 og 4, artikel 19, indledningen, og artikel 19, litra a) og b), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I direktiv 92/65/EØF er der fastsat betingelser for import til Unionen af bl.a. sæd, æg og embryoner af dyr af hestefamilien. Betingelserne skal mindst svare til dem, der gælder for samhandel mellem medlemsstaterne.

(2) I direktiv 2009/156/EF er der fastsat dyresundhedsmæssige betingelser for import til Unionen af levende dyr af hestefamilien. Det fastsættes, at import af dyr af hestefamilien til Unionen kun er tilladt fra tredjelande, der har været frie for venezuelansk encephalomyelitis i mindst to år.

(3) I Kommissionens beslutning 2004/211/EF af 6. januar 2004 om listen over tredjelande og dele af tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader import af levende dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien, og om ændring af beslutning 93/195/EØF og 94/63/EF ⁽³⁾ er der fastsat en liste over tredjelande, eller dele heraf, hvis der anvendes en områdeopdeling, hvorfra medlemsstaterne tillader import af dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner af dyr af hestefamilien, ligesom de øvrige importbetingelser anføres. Den pågældende liste findes i bilag I til beslutning 2004/211/EF.

(4) Listen i bilag I til beslutning 2004/211/EF viser, at midlertidig indførsel af registrerede heste, genindførsel efter midlertidig udførsel af heste, der er registreret med henblik på væddeløb, konkurrencer og kulturelle arrangementer, import af registrerede dyr af hestefamilien og avls- og brugsdyr af hestefamilien og import af sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien er tilladt fra Mexico, undtagen staterne Chiapas, Oaxaca, Tabasco og Veracruz.

(5) I september 2012 offentliggjorde Kommissionen sin endelige rapport om en audit foretaget i Mexico den 17.-27. april 2012 med henblik på at gennemgå dyresundhedskontrollen og certifikatudstedelsesprocedurer, der anvendes ved eksport af levende dyr af hestefamilien og sæd deraf til Den Europæiske Union ⁽⁴⁾, hvori der blev påpeget en række væsentlige mangler, hvad angår kontrol med flytning af dyr af hestefamilien inden for det pågældende tredjeland og dermed overholdelse af den fastlagte regionalisering, garantiene vedrørende vesikulær stomatitis og equin infektiøs anæmi samt godkendelsen af og tilsynet med stationer til opsamling af hingstesæd. De pågældende mangler er ikke i tilstrækkelig grad blevet korigeret af de kompetente myndigheder i Mexico i deres svar på henstillingerne i Kommissionens kontrolrapport og deres opfølgning.

⁽¹⁾ EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 192 af 23.7.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 73 af 11.3.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/food/fvo/rep_details_en.cfm?rep_id=2948

- (6) Denne situation vil kunne udgøre en dyresundhedsmæssig risiko for populationen af dyr af hestefamilien i Unionen, og derfor bør import af dyr af hestefamilien samt sæd, æg og embryoner fra dyr af hestefamilien fra Mexico ikke tillades.
- (7) Oplysningerne om det pågældende tredjeland i bilag I til beslutning 2004/211/EF bør derfor ændres.
- (8) Beslutning 2004/211/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (9) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer, Dyresundhed og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I bilag I til beslutning 2004/211/EF affattes oplysningerne vedrørende Mexico således:

»MX	Mexico	MX-0	Hele landet	D	—	—	—	—	—	—	—	—	—«	
-----	--------	------	-------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	--

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. april 2013.

På Kommissionens vegne

Tonio BORG

Medlem af Kommissionen

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 20. marts 2013

om ophævelse af afgørelse ECB/2011/4 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den irske stat, ECB/2011/10 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den portugisiske stat, ECB/2012/32 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik og ECB/2012/34 om midlertidige ændringer af reglerne for belånbar sikkerhed denomineret i udenlandsk valuta

(ECB/2013/5)

(2013/168/EU)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 18, og artikel 34.1, andet led,

under henvisning til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾, særlig afsnit 1.6, 6.3.1 og 6.3.2 i bilag I, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Indholdet af afgørelse ECB/2012/34 af 19. december 2012 om midlertidige ændringer af reglerne for belånbar sikkerhed denomineret i udenlandsk valuta ⁽²⁾ bør indgå i retningslinje ECB/2012/18 af 2. august 2012 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9 ⁽³⁾, som er den centrale retsakt for midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed.

(2) Af hensyn til klarhed og konsistens og med henblik på at forenkle Eurosystemets rammer for sikkerhedsstillelse bør indholdet af afgørelse ECB/2011/4 af 31. marts 2011 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den irske stat ⁽⁴⁾, ECB/2011/10 af 7. juli 2011 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den portugisiske stat ⁽⁵⁾, og ECB/2012/32 af 19. december 2012 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud

garanteret af Den Helleniske Republik ⁽⁶⁾, også indgå i en retningslinje, der regulerer de midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbar sikkerhed for Eurosystemets refinansieringstransaktioner.

(3) Disse tiltag, som er gennemført ved en omarbejdning af retningslinje ECB/2012/18 bør endvidere gøre det muligt for de nationale centralbanker i medlemsstater, der har euroen som valuta, at gennemføre yderligere forbedrede kreditstøtteforanstaltninger i de kontraktlige og reguleringsmæssige rammer, der finder anvendelse på deres modparter.

(4) Afgørelse ECB/2011/4, ECB/2011/10, ECB/2012/32 og ECB/2012/34 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ophævelse af afgørelse ECB/2011/4, ECB/2011/10, ECB/2012/32 og ECB/2012/34

1. Afgørelse ECB/2011/4, ECB/2011/10, ECB/2012/32 og ECB/2012/34 ophæves med virkning fra den 3. maj 2013.

2. Henvisninger til de ophævede afgørelser skal forstås som henvisninger til retningslinje ECB/2013/4.

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 22. marts 2013.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. marts 2013.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 14 af 18.1.2013, s. 22.

⁽³⁾ EUT L 218 af 15.8.2012, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 94 af 8.4.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 182 af 12.7.2011, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT L 359 af 29.12.2012, s. 74.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 20. marts 2013

om reglerne for anvendelsen af udækkede statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer

(ECB/2013/6)

(2013/169/EU)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, og artikel 12.1, 14.3 og 18.2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 18.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, (herefter »de nationale centralbanker«) udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed. De generelle betingelser, hvorunder ECB og de nationale centralbanker er rede til at indgå i lånetransaktioner, herunder kriterierne for afgørelse af belånbarheden af sikkerhed med henblik på Eurosystemets lånetransaktioner, er fastlagt i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾.
- (2) I henhold til afsnit 1.6 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 kan Styrelsesrådet til enhver tid ændre instrumenter, betingelser, kriterier og procedurer for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer.
- (3) Den direkte anvendelse af udækkede statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, og den indirekte anvendelse af disse obligationer, hvor de indgår i en pulje af dækkede obligationer, der er udstedt af den modpart, som også udstedte de udækkede bankobligationer, eller af enheder med snævre forbindelser til den pågældende modpart, bør fra den 1. marts 2015 helt udelukkes som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer. I ganske særlige tilfælde kan Styrelsesrådet undtage modparter, der deltager i Eurosystemets pengepolitiske operationer, midlertidigt fra dette forbud.
- (4) Betingelserne for denne udelukkelse bør fastlægges i en afgørelse fra ECB —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Ændringer af reglerne for anvendelsen af udækkede statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, som sikkerhed

1. Fra den 1. marts 2015 må udækkede bankobligationer, der er udstedt af den modpart, som anvender obligationerne, eller af enheder med snævre forbindelser til modparten, og som er fuldt ud garanteret af en eller flere enheder i den offentlige sektor inden for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF), der kan udskrive skatter, ikke længere anvendes af en sådan modpart som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer hverken: a) direkte, eller b) indirekte, hvor de indgår i en pulje af dækkede obligationer, der er udstedt af den modpart, som udstedte de udækkede bankobligationer, eller af enheder med snævre forbindelser til den pågældende modpart.

2. I ganske særlige tilfælde kan Styrelsesrådet træffe beslutning om midlertidige dispensationer fra forbuddet i stk. 1 for en periode på højst tre år. En anmodning om dispensation skal ledsages af en finansieringsplan, der angiver, hvorledes den anmodende modparts anvendelse af udækkede statsgaranterede bankobligationer til eget brug vil blive udfaset senest tre år efter meddelelse af dispensationen.

3. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne afgørelse, retningslinje ECB/2011/14 og retningslinje ECB/2013/4 af 20. marts 2013 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed ⁽²⁾, således som disse er gennemført på nationalt plan af de nationale centralbanker, har denne afgørelse forrang.

Artikel 2

Ikrafttrædelse

Denne afgørelse træder i kraft den 22. marts 2013.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. marts 2013.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

⁽¹⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ Se side 23 i denne EUT.

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 20. marts 2013

om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9

(omarbejdning)

(ECB/2013/4)

(2013/170/EU)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 3.1, første led, og artikel 5.1, 12.1, 14.3 og 18.2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Retningslinje ECB/2012/18 af 2. august 2012 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed og om ændring af retningslinje ECB/2007/9⁽¹⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør retningslinje ECB/2012/18 omarbejdes af hensyn til klarhed.

(2) I henhold til artikel 18.1 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank kan Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, (herefter »de nationale centralbanker«) udføre lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere, hvor lån ydes imod passende sikkerhed. De generelle betingelser, hvorunder ECB og de nationale centralbanker er rede til at indgå i lånetransaktioner, herunder kriterierne for afgørelse af belånbarheden af sikkerhed med hensyn til Eurosystemets lånetransaktioner, er fastlagt i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer⁽²⁾.

(3) Styrelsesrådet traf den 8. december 2011 og den 20. juni 2012 afgørelse om yderligere forbedrede kreditstøtteforanstaltninger for at støtte bankers udlån og likviditet på pengemarkedet i euroområdet, herunder foranstaltningerne, som fremgår af afgørelse ECB/2011/25 af 14. december 2011 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed⁽³⁾. Endvidere skulle henvisningerne til reservekravskoefficienten i retningslinje ECB/2007/9 af 1. august 2007 om monetær statistik og statistik over finansielle institutioner og markeder⁽⁴⁾ tilpasses de ændringer af Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9⁽⁵⁾), som blev indført ved forordning (EU) nr. 1358/2011⁽⁶⁾.

(4) I medfør af afgørelse ECB/2012/4 af 21. marts 2012 om ændring af afgørelse ECB/2011/25 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed⁽⁷⁾ bør de nationale centralbanker ikke forpligtes til som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer at modtage belånbare bankobligationer, som garanteres af en medlemsstat, der er underlagt et program fra EU/Den Internationale Valutafond, eller af en medlemsstat med en kreditvurdering, som ikke opfylder Eurosystemets benchmark for opstillingen af mindstekravet for høje kreditstandarder.

(5) I afgørelse ECB/2012/12 af 3. juli 2012 om ændring af afgørelse ECB/2011/25 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed⁽⁸⁾ blev undtagelsen fra forbuddet mod snævre forbindelser i afsnit 6.2.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, for

⁽¹⁾ EUT L 218 af 15.8.2012, s. 20.

⁽²⁾ EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 341 af 22.12.2011, s. 65.

⁽⁴⁾ EUT L 341 af 27.12.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

⁽⁶⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 1358/2011 af 14. december 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1745/2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (EUT L 338 af 21.12.2011, s. 51).

⁽⁷⁾ EUT L 91 af 29.3.2012, s. 27.

⁽⁸⁾ EUT L 186 af 14.7.2012, s. 38.

så vidt angår statsgaranterede bankobligationer, der er udstedt og anvendt til eget brug (»own-use«) som sikkerhed af modparter, også revideret.

- (6) Det bør gøres muligt for modparter, som deltager i Eurosystemets kreditoperationer, i helt særlige tilfælde at øge det omfang af statsgaranterede bankobligationer, der anvendes til eget brug, som de havde den 3. juli 2012, under forudsætning af forudgående tilladelse fra Styrelsesrådet. Anmodninger om forudgående tilladelse, som fremsendes til Styrelsesrådet, skal være ledsaget af en finansieringsplan.
- (7) Afgørelse ECB/2011/25 blev den 2. august 2012 erstattet af retningslinje ECB/2012/18, som de nationale centralbanker gennemførte i deres kontraktlige eller lovgivningsmæssige bestemmelser.
- (8) Den 10. oktober 2012 blev retningslinje ECB/2012/18 ændret af ECB/2012/23 ⁽¹⁾, hvorved kriterierne for belånbarheden af aktiver, der skal anvendes som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer, blev udvidet ved at godkende omsættelige gældsinstrumenter denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar som belånbare aktiver i pengepolitiske operationer. Værdien af sådanne omsættelige gældsinstrumenter blev nedskrevet, således at den historiske volatilitet for den pågældende valutakurs blev afspejlet.
- (9) I retningslinje ECB/2013/2 af 23. januar 2013 om ændring af retningslinje ECB/2012/18 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed ⁽²⁾ specificeres proceduren, der finder anvendelse på modparternes førtidige tilbagebetaling af langfristede refinansieringstransaktioner, for at sikre, at de nationale centralbanker anvender samme betingelser. Navnlig finder sanktionsordningen i appendiks 6 til bilag I til retningslinje ECB/2011/14 anvendelse, hvis en modpart, der har valgt at anvende førtidig tilbagebetaling, ikke afvikler det beløb, helt eller delvist, der skal betales tilbage til den pågældende nationale centralbank på forfaldsdatoen.
- (10) Retningslinje ECB/2012/18 bør nu yderligere ændres for at indarbejde indholdet af afgørelse ECB/2012/34 af 19. december 2012 om midlertidige ændringer af reglerne for belånbar sikkerhed denomineret i udenlandsk valuta ⁽³⁾ og for at sikre, at de nationale centralbanker ikke forpligtes til som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer at acceptere belånbare udækkede bankobligationer, som er: a) udstedt af de modparter, der anvender dem, eller af enheder med snævre forbindelser til den pågældende modpart, og b) fuldt ud garanteret af en medlemsstat med en kreditvurdering, som ikke opfylder Eurosystemets høje kreditstandarder, og som ifølge Styrelsesrådets vurdering overholder et program fra EU/Den Internationale Valutafond.

- (11) Af hensyn til klarhed og forenkling bør indholdet af afgørelse ECB/2011/4 af 31. marts 2011 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den irske stat ⁽⁴⁾, ECB/2011/10 af 7. juli 2011 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller garanteret af den portugisiske stat ⁽⁵⁾ og ECB/2012/32 af 19. december 2012 om midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbarheden af omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Hellske Republik ⁽⁶⁾ også indgå i denne retningslinje sammen med de øvrige midlertidige foranstaltninger vedrørende belånbar sikkerhed for Eurosystemets refinansieringstransaktioner.
- (12) De yderligere foranstaltninger, som er fastlagt i denne retningslinje, bør gælde midlertidigt, indtil Styrelsesrådet vurderer, at de ikke længere er nødvendige for at sikre en passende pengepolitisk transmissionsmekanisme —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Yderligere foranstaltninger vedrørende refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed

1. Reglerne for gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske operationer og belånbarhedskriterierne for sikkerhed fastlagt i denne retningslinje skal gælde i sammenhæng med retningslinje ECB/2011/14.
2. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem denne retningslinje og retningslinje ECB/2011/14, således som denne er gennemført på nationalt plan af de nationale centralbanker, har denne retningslinje forrang. De nationale centralbanker skal fortsat anvende alle bestemmelser i retningslinje ECB/2011/14 som hidtil, medmindre andet følger af denne retningslinje.
3. I forbindelse med artikel 5, stk.1, og artikel 7 betragtes Irland, Den Hellske Republik og Den Portugisiske Republik som medlemsstater i euroområdet, der overholder et program fra EU/Den Internationale Valutafond.

Artikel 2

Mulighed for at reducere beløbet på eller bringe langfristede refinansieringstransaktioner til ophør

1. Eurosystemet kan træffe beslutning om, at modparter under visse betingelser kan reducere beløbet på eller bringe visse langfristede refinansieringstransaktioner til ophør før deres udløbstidspunkt (sådanne beløbsreduktioner eller ophør af transaktioner benævnes herefter også kollektivt »førtidig tilbagebetaling«). Auktionsmeddelelsen skal specificere, om

⁽¹⁾ EUT L 284 af 17.10.2012, s. 14.

⁽²⁾ EUT L 34 af 5.2.2013, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 14 af 18.1.2013, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 94 af 8.4.2011, s. 33.

⁽⁵⁾ EUT L 182 af 12.7.2011, s. 31.

⁽⁶⁾ EUT L 359 af 29.12.2012, s. 74.

muligheden for at reducere beløbet på eller bringe de pågældende transaktioner til ophør før deres udløbstidspunkt, finder anvendelse, samt datoen, fra hvilken en sådan mulighed kan udøves. Alternativt kan disse oplysninger tilvejebringes i et andet format, som Eurosystemet finder hensigtsmæssigt.

2. En modpart kan udøve muligheden for at reducere beløbet på eller bringe langfristede refinansieringstransaktioner til ophør før udløbstid ved at give meddelelse til den relevante nationale centralbank om det beløb, som modparten har til hensigt at betale tilbage i henhold til proceduren for førtidig tilbagebetaling, samt datoen, på hvilken den har til hensigt at foretage en sådan førtidig tilbagebetaling, mindst én uge forud for datoen for den førtidige tilbagebetaling. Medmindre Eurosystemet specificerer andet, kan en førtidig tilbagebetaling ske på alle dage, der falder på en afviklingsdag for en af Eurosystemets primære markedsoperationer, forudsat at modparten giver meddelelse i henhold til dette stykke mindst én uge forud for den pågældende dato.

3. Meddelelsen i stk. 2 får bindende virkning for modparten én uge før datoen for den førtidige tilbagebetaling, som meddelelsen henviser til. Har modparten i henhold til proceduren for den førtidige tilbagebetaling ikke afviklet det forfaldne beløb helt eller delvist på forfaldsdatoen, kan det medføre, at den bliver pålagt et gebyr i henhold til punkt 1 i appendiks 6 til bilag I til retningslinje ECB/2011/14. Bestemmelserne i punkt 1 til appendiks 6, som finder anvendelse på overtrædelse af reglerne for auktioner, skal finde anvendelse, hvis en modpart ikke afvikler det forfaldne beløb, helt eller delvist, på datoen for den førtidige tilbagebetaling i stk. 2. Pålæggelsen af et gebyr berører ikke de nationale centralbankers ret til i tilfælde af misligholdelse at gøre brug af midlerne fastsat i bilag II til retningslinje ECB/2011/14.

Artikel 3

Godkendelse af visse yderligere værdipapirer af asset-backed typen

1. Udover værdipapirer af asset-backed typen (»asset-backed securities«), der kan anvendes i henhold til kapitel 6 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, skal værdipapirer af asset-backed typen, som ikke opfylder kreditvurderingskravene i henhold til afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, men som i øvrigt opfylder alle belånbarehedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen i henhold til retningslinje ECB/2011/14, være belånbare som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer, forudsat at de har to kreditvurderinger svarende til mindst triple B ⁽¹⁾ på udstedelsestidspunktet og på et hvilket som helst tidspunkt herefter. De skal også opfylde samtlige følgende krav:

- a) aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, skal tilhøre en af følgende aktivklasser: i) pantesikrede boliglån (»residential mortgages«), ii) lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), iii) lån med pant i erhvervsejendomme (»commercial mortgages«), iv) billån, v) leasing og vi) forbrugerfinansiering
- b) en sammensætning af aktiver fra forskellige aktivklasser må ikke forekomme

⁽¹⁾ »Triple B« er en kreditvurdering svarende til mindst »Baa3« hos Moody's, »BBB-« hos Fitch eller Standard & Poor's eller »BBB« hos DBRS.

c) aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen, må ikke bestå af lån, som:

- i) er misligholdte på tidspunktet for udstedelsen af værdipapir af asset-backed typen
- ii) er misligholdte, når de indgår i værdipapiret af asset-backed typen i løbet af dets levetid, f.eks. ved substitution eller erstatning af de aktiver, der genererer pengestrømme
- iii) på noget tidspunkt er strukturerede, syndikerede eller gearede (»leveraged loans«)

d) transaktionsdokumenterne for værdipapir af asset-backed typen skal indeholde bestemmelser om kontinuerlig service-ring.

2. Værdipapirer af asset-backed typen nævnt i stk. 1, som har to kreditvurderinger svarende til mindst single A ⁽²⁾, skal underlægges et haircut på 16 %.

3. Værdipapirer af asset-backed typen nævnt i stk. 1, som ikke har to kreditvurderinger svarende til mindst single A, skal underlægges følgende haircuts: a) lån med pant i erhvervsejendomme stillet som sikkerhed for værdipapirer af asset-backed typen skal underlægges et haircut på 32 %, b) alle andre værdipapirer af asset-backed typen skal underlægges et haircut på 26 %.

4. En modpart må ikke stille værdipapir af asset-backed typen, der er belånbare i henhold til stk. 1, som sikkerhed, hvis denne eller enhver tredjepart, med hvilken denne har snævre forbindelser, fungerer som en rentehedgeudbyder for værdipapiret af asset-backed typen.

5. En national centralbank kan som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer acceptere værdipapirer af asset-backed typen, hvis underliggende aktiver omfatter pantesikrede boliglån eller lån til små og mellemstore virksomheder, eller begge, og som ikke opfylder kreditvurderingskravene i henhold til afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14 og kravene nævnt i stk. 1, litra a) til d), og stk. 4, ovenfor, men som ellers opfylder alle belånbarehedskriterier for værdipapirer af asset-backed typen i henhold til retningslinje ECB/2011/14, og som har to kreditvurderinger svarende til mindst triple B. Sådanne værdipapirer af asset-backed typen begrænses til værdipapirer udstedt før den 20. juni 2012 og skal underlægges et haircut på 32 %.

6. Med henblik på anvendelse af denne artikel gælder følgende:

- (1) »pantesikrede boliglån«: omfatter, ud over lån med pant i boligejendomme, garanterede lån i boligejendomme (uden pant i boligejendommen), hvis garantien kan gøres

⁽²⁾ »Single A« er en kreditvurdering svarende til mindst »A3« hos Moody's, »A-« hos Fitch eller Standard & Poor's eller »AL« hos DBRS.

gældende omgående ved misligholdelse. Sådanne garantier kan ydes i forskellige kontraktformer, herunder forsikringskontrakter, såfremt de er ydet af en enhed inden for den offentlige sektor eller en finansiel institution, der er underlagt offentligt tilsyn. Kreditvurderingen af garantistilleren i forbindelse med sådanne garantier skal være i overensstemmelse med kreditkvalitetstrin 3 på Eurosystemets harmoniserede ratingskala gennem hele transaktionens løbetid

- (2) »små virksomheder« og »mellemstore virksomheder«: enheder, der uanset deres retlige form udøver økonomisk aktivitet, og hvor enhedens eller, hvis enheden udgør en del af en koncern, koncernens indberettede omsætning udgør mindre end 50 millioner EUR
- (3) »misligholdte lån«: lån, hvor fristen for betalingen af renter eller hovedstol er overskredet med mindst 90 dage, og låntageren misligholder sine forpligtelser, som defineret i punkt 44 i bilag VII til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut⁽¹⁾, eller hvis der er en velbegrunnet tvivl om, hvorvidt fuld betaling vil ske
- (4) »strukturerede lån«: en struktur, der omfatter efterstillede gældsfordringer
- (5) »syndikerede lån«: lån, som ydes af en gruppe af långivere i et lånesyndikat
- (6) »gearede lån«: lån ydet til et selskab, der allerede har en betydelig gældsætningsgrad i form af f.eks. buy-outs eller fremmedkapitalfinansierede overtagelser (»take-over-financing«), hvor lånet anvendes til erhvervelse af aktierne i et selskab, som også er låntager af det pågældende lån
- (7) »bestemmelser om kontinuerlig låneservicering«: bestemmelser i den juridiske dokumentation for et værdipapir af asset-backed typen, som sikrer, at låneservicerens misligholdelse ikke medfører ophør af betalingspligten, og som kan udløse udpegning af en alternativ låneservicerer og en ambitiøs handlingsplan, der skitserer forløbet, efter at en alternativ låneservicerer er udpeget, og for hvordan administrationen af lånene skal overføres.

Artikel 4

Godkendelse af visse yderligere gældsfordringer

1. Nationale centralbanker kan som sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer acceptere gældsfordringer, som ikke opfylder Eurosystemets belånbarhedskriterier.
2. Nationale centralbanker, som træffer beslutning om at acceptere gældsfordringer i overensstemmelse med stk. 1, fastlægger belånbarhedskriterier og risikostyringsforanstaltninger herfor ved at specificere afvigelserne fra kravene i bilag I til retningslinje ECB/2011/14. Sådanne belånbarhedskriterier og

risikoforanstaltninger skal indeholde et krav om, at gældsfordringerne er underlagt lovgivningen i den medlemsstat, hvor den nationale centralbank, som fastsætter belånbarhedskriterierne og risikostyringsforanstaltningerne, har sit hjemsted. Belånbarhedskriterierne og risikostyringsforanstaltningerne er underlagt Styrelsesrådets forudgående godkendelse.

3. De nationale centralbanker kan i særlige tilfælde, under forudsætning af Styrelsesrådets forudgående godkendelse, acceptere gældsfordringer: a) i forbindelse med anvendelsen af belånbarhedskriterier og risikostyringsforanstaltninger fastsat af en anden national centralbank i henhold til stk. 1 og 2; eller b) som er underlagt lovgivningen i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den accepterende nationale centralbank har sit hjemsted.

4. En anden national centralbank må kun yde støtte til en national centralbank, som accepterer gældsfordringer i henhold til stk. 1, hvis dette er aftalt bilateralt mellem begge nationale centralbanker og under forudsætning af Styrelsesrådets forudgående godkendelse.

Artikel 5

Accept af visse statsgaranterede bankobligationer

1. En national centralbank er ikke forpligtet til som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer at acceptere udækkede bankobligationer, der: a) ikke opfylder Eurosystemets krav til høje kreditstandarde, b) er udstedt af en modpart, der anvender dem, eller af enheder med snævre forbindelser til den pågældende modpart, og c) er fuldt ud garanteret af en medlemsstat i) med en kreditvurdering, som ikke opfylder Eurosystemets krav til høje kreditstandarde for udstedere og garanter af omsættelige aktiver i overensstemmelse med afsnit 6.3.1 og 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, og ii) som ifølge Styrelsesrådets vurdering overholder et program fra EU/Den Internationale Valutafond.

2. De nationale centralbanker underretter Styrelsesrådet, såfremt de træffer beslutning om ikke at acceptere de i stk. 1 beskrevne værdipapirer som sikkerhed.

3. Modparter må ikke stille udækkede bankobligationer, som de selv har udstedt, eller som er udstedt af enheder, med hvilke de har snævre forbindelser, og som er garanteret af en enhed i den offentlige sektor inden for EØS, der kan udskrive skatter, som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer ud over den nominelle værdi af disse obligationer, der allerede er stillet som sikkerhed den 3. juli 2012.

4. I ganske særlige tilfælde kan Styrelsesrådet træffe beslutning om midlertidige dispensationer fra forbuddet i stk. 3 for en periode på højst tre år. Anmodning om en dispensation skal ledsages af en finansieringsplan, der angiver, hvorledes den anmodende modparts anvendelse af udækkede statsgaranterede bankobligationer til eget brug vil blive udfaset senest tre år efter tildeling af dispensationen. Dispensationer, der allerede er meddelt siden 3. juli 2012, finder fortsat anvendelse, indtil de skal revideres.

⁽¹⁾ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

Artikel 6

Godkendelse af visse aktiver denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar som belånbar sikkerhed

1. Omsættelige gældsinstrumenter, som omhandlet i afsnit 6.2.1 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, udgør, såfremt de er denomineret i pund sterling, yen eller amerikanske dollar, belånbar sikkerhed for Eurosystemets pengepolitiske operationer, forudsat at: a) de er udstedt og besiddes/afvikles i euroområdet, b) udsteder er etableret i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og c) de opfylder alle andre kriterier for belånbarhed i afsnit 6.2.1 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14.

2. Eurosystemet skal nedskrive værdien af sådanne omsættelige gældsinstrumenter som følger: a) aktiver denomineret i pund sterling eller amerikanske dollar nedskrives med 16 %, og b) aktiver denomineret i yen nedskrives med 26 %.

3. Omsættelige gældsinstrumenter i henhold til stk. 1 med kuponer, som er bundet til én pengemarkedsrente i deres denomineringsvaluta eller til et inflationsindeks, der ikke indeholder et diskret renteinterval, intervalltilskrivning, ratchet eller lignende komplekse strukturer for det pågældende land, er belånbare med henblik på Eurosystemets pengepolitiske operationer.

4. ECB kan efter Styrelsesrådets godkendelse offentliggøre en liste over andre godkendte referencerenter i udenlandsk valuta udover de renter, der henvises til i stk. 3, på sit websted www.ecb.europa.eu.

5. For omsættelige aktiver denomineret i udenlandsk valuta finder kun artikel 1, 3, 5, 6 og 8 i denne retningslinje anvendelse.

Artikel 7

Suspension af kravene til grænseværdier for kreditkvalitet for visse omsættelige instrumenter

1. Eurosystemets mindstekrav til grænseværdier for kreditkvalitet, som fremgår af Eurosystemets rammer for kreditvurdering af omsættelige aktiver i afsnit 6.3.2 i bilag I til retningslinje ECB/2011/14, suspenderes i overensstemmelse med stk. 2.

2. Eurosystemets grænseværdier for kreditkvalitet finder ikke anvendelse på omsættelige gældsinstrumenter, der er udstedt eller fuldt ud garanteret af centralregeringerne i medlemsstater i euroområdet, der er underlagt et program fra EU/Den Internationale Valutafond, medmindre Styrelsesrådet træffer beslutning om, at den pågældende medlemsstat ikke overholder de betingelser, der er knyttet til den finansielle støtte og/eller det makroøkonomiske program.

3. Omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af centralregeringen i Den Helleniske Republik, underlægges de særlige haircuts, der fremgår af bilag I til denne retningslinje.

Artikel 8

Virkning, gennemførelse og anvendelse

1. Denne retningslinje får virkning fra den 22. marts 2013.

2. De nationale centralbanker træffer de nødvendige foranstaltninger for at opfylde artikel 5, artikel 6, stk. 3 til 5, og artikel 7, og anvender denne retningslinje fra den 3. maj 2013. De skal senest den 19. april 2013 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler der vedrører disse foranstaltninger.

3. Artikel 5 finder anvendelse indtil den 28. februar 2015.

Artikel 9

Ændring af retningslinje ECB/2007/9

Afsnittet efter tabel 2 i del 5 i bilag III erstattes af følgende:

»Beregning af engangsfradrag til kontrol (R6):

Engangsfradrag: Fradraget gælder for alle kreditinstitutter. Hvert kreditinstitut fradrager et højeste engangsbeløb, som har til formål at reducere de administrative omkostninger, der er forbundet med at forvalte meget små reservekrav. Er $[\text{reservekravsgrundlaget} \times \text{reservekravskoefficienten}]$ mindre end 100 000 EUR, udgør engangsbeløbet $[\text{reservekravsgrundlaget} \times \text{reservekravskoefficienten}]$. Er $[\text{reservekravsgrundlaget} \times \text{reservekravskoefficienten}]$ på 100 000 EUR eller derover, udgør engangsbeløbet 100 000 EUR. Institutter, der har tilladelse til at indberette statistiske data for deres konsoliderede reservekravsgrundlag som en gruppe (jf. bilag III, del 2, afsnit 1, i forordning (EF) nr. 25/2009 (ECB/2008/32)), skal holde mindstereserver gennem et af institutterne i gruppen, der fungerer som formidler udelukkende for disse institutter. I overensstemmelse med artikel 11 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) (*) har kun den samlede gruppe i sidstnævnte tilfælde ret til at fratrække engangsbeløbet.

Mindstereserverne (eller »krævede reserver«) beregnes som følger:

Mindstereserver (eller »krævede reserver«) = $\text{reservekravsgrundlag} \times \text{reservekravskoefficient} - \text{engangsbeløb}$.

Reservekravskoefficienten finder anvendelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

*Artikel 10***Ophævelse**

1. Retningslinje ECB/2012/18 ophæves fra den 3. maj 2013.
2. Henvisninger til retningslinje ECB/2012/18 skal forstås som henvisninger til denne retningslinje og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

*Artikel 11***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. marts 2013.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

BILAG I

Oversigt over haircuts for omsættelige gældsinstrumenter, som er udstedt eller fuldt ud garanteret af Den Helleniske Republik

Græske statsobligationer (GGB'er)	Løbetidskurv	Haircuts for gældsinstrumenter med fast kuponrente og variabel kuponrente	Haircuts for gældsinstrumenter med nul kuponrente
	0-1	15,0	15,0
	1-3	33,0	35,5
	3-5	45,0	48,5
	5-7	54,0	58,5
	7-10	56,0	62,0
	> 10	57,0	71,0
Statsgaranterede bankobligationer (GGBB'er) og statsgaranterede ikke-finansielle erhvervsobligationer	Løbetidskurv	Haircuts for gældsinstrumenter med fast kuponrente og variabel kuponrente	Haircuts for gældsinstrumenter med nul kuponrente
	0-1	23,0	23,0
	1-3	42,5	45,0
	3-5	55,5	59,0
	5-7	64,5	69,5
	7-10	67,0	72,5
	> 10	67,5	81,0

BILAG II

OPHÆVET RETNINGSLINJE MED LISTE OVER DENS EFTERFØLGENDE ÆNDRINGER

Retningslinje ECB/2012/18 (EUT L 218 af 15.8.2012, s. 20)

Retningslinje ECB/2012/23 (EUT L 284 af 17.10.2012, s. 14)

Retningslinje ECB/2013/2 (EUT L 34 af 5.2.2013, s. 18)

BILAG III

SAMMENLIGNINGSTABEL

Retningslinje ECB/2012/18	Denne retningslinje
Artikel 1 til 5	Artikel 1 til 5
Artikel 5a	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
—	Artikel 9
Artikel 8	Artikel 7
Artikel 9	Artikel 10
Afgørelse ECB/2011/4	Denne retningslinje
Artikel 2 og 3	Artikel 7
Afgørelse ECB/2011/10	Denne retningslinje
Artikel 2 og 3	Artikel 7
Afgørelse ECB/2012/32	Denne retningslinje
Artikel 2 og 3	Artikel 7
Afgørelse ECB/2012/34	Denne retningslinje
Artikel 1 og 2	Artikel 6, stk. 3 og 4

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA